

danne Forandringer, eller om man blot og bart skulde søge en Forlængelse af den Lov, der nu bestaar, og som jo udløber med det Første. Jeg kan fuldstændig erkjende, at det kan være betænkeligt at træffe saadanne Bestemmelser, som findes i Vædringsforslaget Nr. 2, men jeg kan ikke erkjende, at man bør vedtage Lovforslaget uforandret og derved forandre Bestemmelsen med Hensyn til Fredningstiden for et Slags Bildt, nemlig Algerhøns, som nu har staaet i tre Aar. For mig stiller det sig altsaa saaledes, at man maa gjøre Et af To, enten sige: Vi forlænge den Lov, der nu bestaar, og udfylde de andre Spørgsmaal, indtil vi reviderer Sagtloven — det vil med andre Ord sige, man maa vedtage Lovforslaget med Vædringsforslaget Nr. 1 — eller undertafte Spørgsmaalet en langt mere indgaaende Drøftelse, saavel hvad Forslaget Nr. 1 som Forslaget Nr. 2 angaar; thi er der samme Mening om en Forandring, kunde man ganske vist meget godt vedtage den, men jeg tror, at selv de ærede Forslagsstillere ville erkjende, at der fra mange Sider er fremkommet Vidnesbyrd i modsat Retning, Vidnesbyrd fra Mange, der ingenlunde ønske denne Forandring. Jeg skal derfor holde paa det af mig optagne Forslag og anbefale at vedtage det, saaledes at altsaa den midlertidige Lov, saaledes som den nu gjælder, forlænges for tre Aar, og vi saa se Liden an, hvorvidt vi i Mellemtiden kunne faa en Revision af Sagtloven.

**Mod:** Jeg skjønner rigtignok ikke rettere, end at Søndagsjagten i det Hele ikke er heldig, men burde affattes, dels fordi det forekommer mig, at Søndagen kan bruges til noget Bedre end til at gaa paa Jagt, dels fordi undertiden unge Mennesker i Flok gaa ud paa Jagt, mange Gange uden før at have haft en ladt Bøsse i Haanden. Dette kan let affiedkomme Ulykker, idet Bøsser kan gaa af, inden de vide af det. Men alligevel vil jeg foreslaa den ærede Forslagsstiller af Forslaget herom, at han tager det tilbage, fordi der forestaar en ny Revision af Sagtloven, og vi maa jo forhaabentlig kunne vente at faae andre politiske Forhold end de nuværende og maa haabe, at det ikke skal lade sig længe vente paa sig. Der er jo ogsaa andre Ting i Sagtloven, der vistnok burde forandres. Jeg har netop i de sidste Dage hørt udtale, at der er visse Gænge af Landet, hvor Hæverne gjøre stor Skade paa de unge Frugttræer ved at afsnaave Barken og bestadige dem saaledes, at de ikke kunne gro. I den Valgtreds, jeg har den Ære at repræsentere, er der ganske vist ikke saa mange Hæver, men det skulde være underligt, om ikke ærede Medlemmer fra andre Kredse skulde have hørt den samme Anke. Smidertid vil jeg foreslaa, at alle de Forandringer vente, til Sagt-

loven kan blive revideret. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at vi vedtage Lovforslaget, som det foreligger.

**Sarsen:** Skjøndt der ikke er nogen rimelig Udsigt til, at vi komme til at afstemme om det mest omtvistede Punkt, Søndagsjægeriet, vil jeg dog tage Ordet for ikke at lade et Argument henstaa uimodsagt, saaledes at det skal faae Lov til at gjøre sin Kunde nu til Sommer, naar Sagen skal tages op paa Møderne. (Berg: Det bliver den ikke!) Det er blevet sagt: Det er det Argument, der hentes fra Smaafolk og Husmænd. Jeg har saa meget Kjenndskab til Husmændene, at jeg for mit Vedkommende er vis paa, at hvis vi spørge dem om deres Stilling til denne Sag, ville de slet ikke svare paa den Maade som det ærede Medlem for Ribe (Bustf). Det forekommer mig, at vi ikke have fuldstændig Besjæftelse til at bruge de danske Husmænd paa den Maade. Jeg tror det ikke. De kunne gjøre deres Virkning paa bedre og for dem selv gavnligere Punkter, end just naar Spørgsmaalet er om Søndagsjægeriet. Men jeg erkjender, der er eet Argument, som maa være tilstrækkeligt til, at vi ikke idag kunne tage Beslutning, og det er det, at, naar det altid konservative Folkething er saa konservativt, at det erkjender, at dette Spørgsmaal er et stort Principspørgsmaal, da er det ogsaa rigtigt først at mødes med Vælgerne og høre deres Mening, inden vi vove os til at tage vor Bestemmelse — jeg erkjender, at det er et konservativt Standpunkt. Jeg vil derfor ogsaa tilraade de ærede Forslagsstillere at udsætte Afstemningen og give ærede Medlemmer Tid til at overveje Sagen og konferere med deres Vælgere. Jeg forestaar det Argument, men at der skulde være nogenformelt Andet, der kunde indvendes mod et Forbud mod Søndagsjægeriet, begriber jeg ikke, og det ikke af noget dyreenligt Hensyn, skjønt jeg ogsaa erkjender, at det har sin Berettigelse, men af Hensyn til, hvad der maa anses for at være god Skik og Orden i et Samfund. Naar man taler om Indgreb i den personlige Frihed, kan jeg henholde mig til det ærede Medlem for Viborg Amtis 5te Valgtreds (Thorup), at der ikke kan være Tale om, at vi gjøre noget Indgreb i den personlige Frihedsret ved at forbyde Søndagsjægeriet. Det vilde ogsaa være mærkeligt, da der er Stater, der have ligesaa god Forstaaelse af den personlige Frihed som vi, der ikke ere betænkelige ved at skride ind mod Søndagsjægeriet. Hvad Ligheden angaar, tror jeg heller ikke, der kan indvendes Noget mod Forslaget. Ganske vist kan Herregaardsungdommen jage om Søndagene, vi Andre kun om Søndagene, altsaa ved at ophæve Søndagsjægeriet.